

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Αι Ἀθηναὶ διατελοῦσιν εἰς πυρετὸν προπαρασκευῆς. Πανταχοῦ ἔργασία καὶ κίνησις, πανταχοῦ προετοιμασίαι διὰ τὰς ἑορτὰς τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος. Ἐντύπωσιν ἴδιας προέρχεται τὸ πλῆθος τῶν εἰς τὰς κυριωτέρας ὁδοὺς ἐμπεπηγμένων στύλων. Φχίνεται, ὅτι δὲν στερεῖται καὶ τινας πολιτικής σημασίας τὸ τοιοῦτον, ὑποτίθεται δὲ, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἡθέλησε νὰ ἐπιδείξῃ πόσους στύλους δύναται ἐν ἀνάγκη νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τοῦ θρόνου, εἴποτε οὗτος θήθελε σαλευθῆ.

"Ολαι αἱ ἀρχαι ἔργαζονται, ἀλλ' ἴδιας ὑπερβολικὴν δραστηριότητα καὶ ζῆλον δεικνύει ὁ δῆμαρχος κ. Φιλήμων. Εἰς τινα ἀποροῦντα διὰ τοῦτο παρετήρησεν ἔτερος, ὅτι τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Φιλήμονος ὑπὲρ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡ εἰκοσιπενταετηρίδα εἶναι τὸ τέταρτον τοῦ «Αἰώνος».

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐσκέφθη νὰ κατασκευάσῃ τὸ μενοντὸν φαγητῶν τοῦ ἐν τῷ Πλατείανι συμποσίου ἀπὸ τεμάχια βραχίων τῆς Ἀκροπόλεως.

Οι πολέμιοι τοῦ κ. δημαρχού ἔχουν δῆλον τὸ δικαίωμα ν' ἀνακράξωσιν :

— Αἱ!... μὲν αὐτὸν πλέον μὲν τρώγεται.

Οἱ δὲ φίλοι ἀφ' ἐτέρου δικαιολογοῦσι τὴν πρᾶξιν τοῦ κ. δημαρχού ως ἔξτης :

— Αὐτὸς ἐννοεῖ ὅλα τὰ πράγματα νὰ τὰ κάμην μὲν κοῦ.

Τι σημαίνει τάχις ὁ μέγας ἔκεινος ἐκ φωταερίου ἥλιος, τὸν ὅποιον ἀνεύσι τοῦ κ. Πύρλα θὰ στήσουν διὰ τὰς ἑορτὰς ἐπὶ τοῦ ἀετώματος τῆς Βουλῆς; Μήπως ἔθεωρησαν, ὅτι ἔκει εἶναι ἡ κατάλληλος διὰ τὸν ἥλιον θέσις, ἐπειδὴ εἰς τὴν Βουλὴν περιέχονται ὅλα τὰ ζῶα τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου;

Φιλέλλην περιηγητὴς περιερχόμενος κατ' αὐτὰς τὴν Στερεάνην ἔγραψεν ἐνθουσιώδη περιγραφὴν τῆς ἐπικρατουσῆς ἐν Ἑλλάδι δημοσίου ἀσφαλείας, μνησθεῖς δὲ καὶ τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Ἀμποὺ ἐβεβαίωσεν, μὲν ὁ βασιλεὺς τῶν βουνῶν ὑπεχώρησε πρὸ πολλοῦ πρὸ τῆς ἐλληνικῆς χρονικῆς.

Τὴν ἐπιοῦσαν ἀνεγενώσκετο εἰς τὰς ἐφημερίδας εἰδησίες ἐπικυρωῦσαι κατὰ πάντας τὴν τελευταίαν τοῦ περιηγητοῦ κοίτον. Εἰς χωροφύλακᾶς ἐν Θεσσαλίᾳ συναδεύων δημόσιον εἰσπράκτορα ἐλήστευσεν αὐτὸν καθ' ὅδον καὶ ἀρπάσας δεκακισχιλίκις δραχμᾶς ἐγένετο ἀφεντος.

Ο περιβόητος καταστὰς ἐν Ἑλλάδι διὰ τὸ μέσος, μεθ' οὐδὲντέρως μᾶς ἐτίμα κόμης Ροθιλάν, ἄλλοτε διοουργὸς τῶν ἑξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας καὶ τέως πρεσβευτῆς ἐν Λονδίνῳ, ἀπεβίωσεν. Λέγεται, ὅτι ὁ θάνατός του προηλθεν ἐκ λύπης, διότι τόσοι ξένοι στόλοι μέλλουσι

κατ' αὐτὰς νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς Πειραιό πρὸς πανηγυρισμὸν τῶν ἑορτῶν μας καὶ δγι πρὸς ἀποκλεισμὸν τῶν παραλίων μας.

ΟΙ ΠΕΡΣΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μαζὸν λοιπὸν μὲν τόσους τόσους ἄλλους, ψηλούς, κοντούς, μικρούς τε καὶ μεγάλους, μᾶς ἔργουσι καὶ πρέσβεις ἐκ Περσίας, μετὰ πολλῆς πομπῆς καὶ παρρησίας...

Καὶ φαντασθῆτε τὸ ὄργὴν Κυρίου! ἀπόγονοι νὰ εἴναι τοῦ Δαρείου, καὶ μέσα σταῖς πολλαῖς ἀνησυχίαις νὰ ἔχωμε καὶ πεζοναυμαχίαις!..

Καὶ τώρα ποὺς ἀκούε, καὶ ποὺς πιάνει τὸ στρατοπολεμάρχο Δεληγιάννη, νὰ μὴ μᾶς γράψῃ τέτοι ἀπάνω κάτιο, μὲν οὐρανός, φλογερό, π' ἀνάθεμά το!

«Λοιπὸν διενεργεῖτε πανηγύρεις,» ἀντὶ νὰ ἐταιράζετε τρίτες, «ἀφοῦ αὐτὸν τὴν ἄλλην ἀδδομάδαν, εἰσινάλλουν καὶ οἱ Πέρσαι στὴν Ἑλλάδα;»

«Καὶ εἰσθ' ἔξωπλισμένα διὰ μάχην,» διπλας παρεμποδίστης τὸν Σάχην, «στὸν Μαραθώνα καὶ στὴν Σαλαμίνα, μὴ κατακυριεύσῃ τὴν Ἀθήνα;»

«Ἐχετε καὶ Κυνέγειρον κανένα,» τὸ χέρι του νὰ κόψῃ σὰν ἐμένα, «ὅπεταν ἀντικρύση τὸν Γαστάσπη,» η σὰν ἐμένα νὰ τὸ κόψῃ λάσπη;»

Σαλαμινομάχος

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Δέν παρετηρήσαμεν τι λέγει ὁ Καζαρίας εἰς τὸ προγνωστικόν του κατὰ τὸ τέταρτον τοῦτο, ἀλλ' ἐὰν εἴναι εὔσυνειδητος ἐπρεπε νὰ λέγῃ: «Ο καιρὸς ἀκατάστατος, ἔνεκα τοῦ ὅποιου οἱ Ιατροὶ εἰναι εἰς μεγάλην ζήτησιν, αἱ σχέσεις δύο καρτιδίων εἰς πολὺ κακὴν κατάστασιν, ἔνεκα δίκης διὰ μεγάλην κληρονομίαν, προετοιμασίαι γίνονται διὰ τὰς ἑορτὰς βασιλέως, συγκαλεῖται ἡ βουλὴ, καὶ ἔργεται πάλιν εἰς τὸ μέσον τὸ ισοζύγιον. Θάνατος μεγάλου πολιτικοῦ ἀνδρὸς μονόχειρος». Πιστεύομεν δὲν θὰ λέγῃ τίποτε ἀπὸ αὐτά.

Τὸ περίεργον εἴναι, ὅτι καθ' ἧν ἡμέραν συνέρχεται ἡ βουλὴ μᾶς, συνέρχεται καὶ ἐν Σοφίᾳ ἡ Σομποσία, ἥτις θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὑπηκόων τοῦ κ. Καραβέλωφ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων αὐτ. Πώς σᾶς φένεται